

נב:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שנים

[illegible]

אחרי כן נאמר: "וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶתְּחַלֵּק אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעָמִים רַבִּים" (דברים 32:43). וזהו חלק מהתוכנית האלוהית להפוך את ישראל לארץ חסדים, שבה כל אדם יוכל ליהנות מן הברכה האלוהית.

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

מגנט יסן דעגט יסן ליכט אלס
תנשא לכתחלה אבל התם
(א) : ולאשה בעלמא אין

*ולאשה בעלמא אין
 לגרשה בעי רמי בר
 דאגידא ביה כארוס
 כיון דלא עבר גמ
 רב חנניה כתב נה
 למאמרו ולא לזיקתו
 קא רמי והוה ליה כמס
 חצי אשה לא עשה
 האי לחוריה קאי
 ותפשוט ליה מדרב
 נה למאמרו דהכא

לֵהָ לֹרֵב חֲנִינִי מֵיִם
 חָלִין עֹשֶׂה מֵאִמֶּר:
 רַב זֶו דְּרַבִּי יוֹסֵף
 תּוֹפְסִין בְּחִיבֵי לֵאמֹר
 חֲלִיצָה כְּלוּם וּמִי מִי
 עֲקִיבָא וְהָא קִתְּנִי רִישׁ
 צְרִיכָה גַּם וְחֲלִיצָה וְאִי
 לָהּ גַּם מִי מֵהֵנִי בִּי
 עֲקִיבָא אֹמֵר יִמְנִין
 שְׁנֵאסְרָה עֲלֵיו עוֹלָמָא
 בַּעֲלָה הִרְאֵשׁוּ אִשְׁרָה
 אִמֵּר רַב אֲשִׁי גַּם
 אֶסְמַכְתָּא כַּעֲלָמָא
 יֵאֵין הִדְבָּרִים הֵלֵלִו
 ר' עֲקִיבָא שְׂהִיָּה עוֹשֶׂה
 חֲכָמִים אֹמְרִים יֵשׁ
 אֹמֵר אִימְתִּי בִּזְמַן
 אֲבָל קִדְשָׁה לְשׁוּם
 כְּלוּם תִּנְיָא אִידֵךְ
 וְקִדְשָׁה רַבִּי אֹמֵר
 צְרִיכָה הִימְנוּ גַּם לְשׁוּם
 הִימְנוּ גַּם וְחֲכָמִים
 לְשׁוּם אִישׁוֹת בִּין
 צְרִיכָה הִימְנוּ גַּם אִמֵּי
 עֲשָׂאוּהָ כְּעוֹדֵד בְּנִכְּה

הן "דלא קני א"ל
קא מבין למיקני ה
הא לא דמיא אלא
וכסבור של גר אחר
אבי" הכא במאי ע
התקדשי לי במאמר
עילוי ויקה קא רמז
לזיקה ורבנן סברי ה
לחוריה קאי מעיק
התקדשי לי במאמר
השתא נמי מהני רב
במאמר יבמין כול
דמהניא והכא במאי
לה התקדשי לי ב

רבינא
מ ואף על גב דלא

לה עליה תשים דמחלפת כ"ש על הארץ.
וקחו אסורה בין לו בין לאחי ומימי ראה
לפני כבעלת הבט ור"ל לאסרה על הארץ;
וקחתה לו לנשה. ומוכה מדקאמר לל לא
ואחו וז' מנגד יבמה דרין שפלה שוב
בדיק' (כ"ט ע"ב) מוכח דרין ליקח בלמלה
ש עליהם דהם נכסים שאין להם אחריות וק'
ין היתה קטיוה לו והשתא פשיטא ליה דלית
עליה יעל אחי דפשהה וזהו יס'.

גם מפני שאין בידו
מא ליבמתו מהו כיון
דמאי או דלמא
אמר לא תיקו בעי
ליקתו ולא למאמר
היו מאמר עילוי ויקא
ש חצי אשה והמגרש
ולא כלום או דלמא
והאי לחודיה קאי
דאמר רבא ה' נתן
צרתה לרבא פשיטא
עיא ליה מאי תיקו:
ומור רב יהודה אמר
דאמר ר' תימן קדושין
אבל חב"א יש אחר
ת מוקמ' לה כרבי
נתן גם ועשה מאמר
רבי עקיבא כיון דיהב
מאמר והתניא רבי
לנותן גם ליבמתו
שנאמר ילא יוכל
שלחה אחר שילוח
בבבין מדרבנן וקרא
גמי הכי אמר רבי
אמאמרם אלא לדברי
חלוצה כערה אבל
אחר חליצה כלום ואני
קדשה לשום אישות
מות אין אחר חליצה
וחולץ ליבמתו וחזר
קדשה לשום אישות
ויבמות אין צריכה
ומרים יבין שקדשה
קדשה לשום אישות
רב יוסף מ"ט דרבי
הגר וכסבור שלו

וְיִי מִי דְמֵי הַחַם לֵא
אָמַר קָא מְכוּיִן לְמִקְוֵי
לְעוֹדֵד בּוֹכְסֵי גֵר וְהוּא
יִדְקֵי אֵלָא אִמְר
קִינִן בְּנוֹן דְּאִמְר לֵה
בְּמִין רַבִּי שְׂבֵר מֵאִמֵּר
וְחִלְצֵה אֶפְקֶתָהּ
וְיִי לְחֹדִירָה קֵאִי וְהֵא
אֵי לֵוִי אִמְר לֵה
יִבְמִין מִי לֹא מוֹהֵי
אִמְר אִי דִאִמְר לֵה
עֲלֵמָא לֹא פְלִיגִי
עֲסָקִין כִּגְנוֹן דִּאִמֵּר
קֵת יִבְמִין רַבִּי שְׂבֵר
יֵשׁ

הילכך השתא כמעיקרא
גיא ליה זיקה דהאי

דאסר פלוניג 'יבמת' התקדשי' לי וי
'יבמת' התקדשי' לי והשתא שני אברי
קאי 'מעיקרא' אי איל' התקדשי' לי
למאמרו הותרה צרתה אלמא הלכתא
דאסר הותרה צרתה אלא הכא במי'

מסורת היש"ס

(א) לעיל לב., (ב) |לעיל
|וש״ן, (ג) לעיל מה.
(ד) רש״ל, (ה) |וע״ע תוס'
ב״ר חלה : ד״ה כל.

תורה אור השלב

1. לא יוכל בעלה
וראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות
לאשה אחרי אשר
הטמאה כי הוצעה הוא
לפני ה' ולא תחזיא את
הארץ אשר ה' אלהיה
נתן לך נחלה:

גליון הש"ס

במ"ל ליבמברו מדרג. פיר
מיר דף יב ע"א מדרג מל
מנחם :

המדינה הב"ח

(א) חש"י ד"ה נתן גט וסי' יקאמר רבא. ג"כ דף ל' ע"א: (ב) תוס' ד"ה א' אחר יט' הויקת יבמין כל"י יתיבא מלאך נחמק:

מוסף רש"י

נכון גט למאמרי הדוֹתֵר
צרתה. שאל נקן וז
העשה מחלל גט למחלל
ולא ליקנה וזהו כן מח
ספרה אשמו הראשונה
סוף נראה להשיג
לפני, הדמך דמך
שקיה ילדו נרם נרם
והספח לא חתי למח
כשרי ינחום חתי אחר
חלל חלל חלל חלל
דמך לא חתי אחר חלל

תוס' חד מקמא

[illegible]

כי קאמר פלוגית שהיה
לחוריה קאי והאי לחוריה
מרבא דאמר נתן לה גט
לא פליגי דרבא לטעמי
ה אתאי חליצה ואפקעי